

درآمدی بر عروض عربی

اثر: دکتر محمود خورسندی

استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران

(از ص ۵۱ تا ۶۸)

چکیده:

عروض علمی است که شعر صحیح از ناصحیح به وسیله آن شناخته می‌شود. موضوع علم عروض تفاعیل عروضی می‌باشد که معیاری است برای شناخت بحور شعری و تشخیص اوزان شعر و عوارضی که بر آنها وارد می‌شود. واضح علم عروض خلیل بن احمد فراهیدی است که پانزده بحر کشف کرد. پس از او اخفش اوسط یک بحر بر آنها افزود. این شانزده بحر تاکنون برای سنجش اشعار عرب به قوت خود باقی است.

تغییراتی که بر تفعیله‌های عروضی وارد می‌شود بر دو نوع است:

۱- زحاف ۲- علت

زحاف بر دو نوع است: زحاف مفرد و زحاف مرکب.
علت نیز بر دو نوع است: علت زیادت و علت نقص

واژه‌های کلیدی: عروض، تفاعیل عروضی، بحر، زحاف، علت.

مقدمه:

اشعار عرب در شانزده بحر خلاصه می‌شود و هر بحر دارای وزن‌های شعری مخصوص به خود است. به هر یک از وزن شعرها یک تفعیله عروضی می‌گویند هر تفعیله از بخش‌های کوچکتری تشکیل شده است به نام سبب و وتد. گاهی در سبب‌ها و وtdها تغییراتی بوجود می‌آید. و آن تغییرات بر دو قسمند: ۱- زحاف‌ها که فقط در سبب‌های از دهد. ۲- علل که هم در سببها و هم در وتد های از دهد. تفعیله‌های عروضی ده تا هستند: فعولن، مفاعيلن، مفاعـلـتـن فاعـلـاتـن، فاعـ لـاتـن، فاعـلـن، مستـفـعلـن، مستـفـعـ لـن، مـتفـاعـلـن، مـفـعـولـاتـ. از تکرار تفعیله‌ها یا در کنار هم قرار گرفتن بعضی از آنها بحور شعری بدست می‌آید که عبارتند از: طویل، مدید، بسیط، وافر، کامل، هزج، رجز، رمل، سریع، منسرح، خفیف، مضارع، مقتضب، مجتث، متقارب، متدارک.

سبب وضع علم عروض

سبب میل الوری لسیبویه	علم الخلیل رحمة الله عليه
یسائل رب البيت من فيض الكرم	فخرج الإمام يسعى للحرم
بین الوری فاقبلت له البشر	فزاده علم العروض فانتشر

(احمد الهاشمي، میزان الذهب فى صناعة شعر العرب، ص ۳)

براساس ابیات فوق چنین استنباط می‌شود که خلیل توجه مردم به سیبویه را ملاحظه کرد و از خدا در هنگام زیارت بیت الله الحرام خواست که علمی به او بدهد که پیش از او کسی نداشته است.

او زان عروضی و زحاف و عللی که بر آنها عارض می‌شود:

احرف تقطیع البحور عشرة	في «لمعت سیوفنا» منحصرة
والسبب الخفيف حرفان سکن	ثانيهما كما تقول لم ولن

تسکین شیءٌ منها نلت العلا
مُسْكَنًا على الشقیل وصفا
فسمه المفروق واحذر الغلط
وعدّها عشر بلا امتلاء
قد بُدئت بـوتـ وعـما
كـذا مـفاعـلـتـ بـفتحـ اللـامـ ذـيـ
بـحرـ المـضـارـعـ وـسـتـةـ تـفـيـ
مـسـتفـعلـ وـسـبـقـ فـاعـلـ وـجـبـ
كـذاـكـ مـفـعـولـاتـ فـلـتـبـهـلـ
بـحرـ الخـفـيفـ ثـمـ مجـثـ يـفـىـ

(احمد الهاشمي، ميزان الذهب في صناعة شعر العرب، ص ۱۰)

اوازن عروض ده تا هستند و حروف مشترک آنها در جمله «لمعت سیوفنا» وجود دارد. نام دیگر این اوزان، تفاعیل عروضی است و عبارتند از:
اوزان اصلی: ۱- فَعُولَنْ ۲- مَفَاعِيلُنْ ۳- مُفَاعَلَتْنْ
اوزان فرعی: ۴- فَاعِلَنْ ۵- فَاعَلَاتْنْ ۶- مَفَاعِلَنْ ۷- مَسْتَفِعَلَنْ ۸- مُفَاعِلَنْ
۹- مَفَعَولَاتْ - ۱- مَسْتَفِعِ لَنْ

أنواع سبب و وتد:

سبب خفيف، دو حرف است که حرف دوم آن ساکن می باشد مثل: لِمْ و لَنْ
سبب ثقيل، دو حرف است که هر دو متحرکند مثل: لِمَ

- وتد مجموع:

اگر به سبب ثقيل، یک حرف ساکن بیفزائیم و تد مجموع به دست می آید. به

عبارت دیگر و تد مجموع، سه حرف سومش ساکن باشد. مثل: عَلْن، فَعُو.

- وتد مفروق:

وتد مفروق، سه حرف است که حرف دومش ساکن باشد. مثل: لَأْث، فَأْعِ.

تغییر الشانی مِنَ الأسبابِ مِنْ	غیر التزام بالزحافِ قد زکن
ثُمَّ الزحافِ مفرد مزدوج	اقسام أول ثمانٍ تخرج
فَحذف ثانٍ ان يكن قد حُرِّكَا	وقصْ وَإِلَّا فهو خبن أُدرِكَا
تسكينه إِلَاضمار و الطئِ اشتَهَر	حذفُ الرابعِ سكونه استقر
وَحذفُ الخامسِ محرک وُسِم	عقلا و إِلَّا فهو قبضْ قد رُسِم
والعصب تسکین له قد بُيَّنا	والكُفْ حذف سابع قد سُكِّينا

زحاف و انواع آن:

تغییر حرف دوم سببها، زحاف نام دارد.

زحاف بر دو قسم است: زحاف مفرد و زحاف مرکب.

زحاف مفرد هشت قسم می باشد:

- ۱- وقص - حذف حرف دوم متحرک. مثل: مُتَفَاعِلْن ← مُفَاعِلْن
- ۲- خبن - حذف حروف دوم ساکن. مثل: مُسْتَفْعِلْن ← مُتَفْعِلْن
- ۳- إِضمار - ساکن کردن حرف دوم متحرک. مثل: مُتَفَاعِلْن ← مُتَفَاعِلْن
- ۴- طئِ - حذف حرف چهارم ساکن. مثل: مُسْتَفْعِلْن ← مُسْتَعِلْن
- ۵- عقل - حذف حرف پنجم متحرک. مثل: مُفَاعَلْتُنْ ← مفَاعَتُنْ
- ۶- قبض - حذف حرف پنجم ساکن. مثل: مفَاعِلْن ← مفَاعِلْن
- ۷- عصب - ساکن کردن حرف پنجم متحرک. مثل: مفَاعَلْتُنْ ← مفَاعَلْتُنْ
- ۸- كف - حذف حرف هفتم ساکن. مثل: فَاعِلَتُنْ ← فَاعِلاتُنْ

زحاف مركب

خبن مع الطئ و أمما الخزل
خبن مع الكف الغريب الشكل
هي التي إن عرَضْتُ تُستعمل
زيادة نقص و أول ثبت
وبعده التسبيغ والتذليل
ومالها في التام من طُرُوه
وذاك بالترفيل يدعى ثم زد
وذا هو التسبيغ ثم لقب
إزالة والثانِ تسع قدورد

أقسام ثانٍ أربع فالخبر
طئ وإضمار وحد الشكل
عصب وكف نقصهم، والعيل
في كل بيت وهي قسمان أثاث
ثلاثة أولها الترفيل
وكلاها تختص بالمجزوء
فزد خفيفاً بعد مجموع الوتد
مسكناً على خفيف السبب
الحاقد ساكن بمجموع الوتد

(همان، ص ۱۹)

زحاف مركب چهار قسم است:

- ۱- خبل = خبن + طئ: مُسْتَفْعِلَن → مُتَعلَّن
- ۲- خزل = طئ + إضمار: مُتَفَاعِلَن → مُتَفعِلَن
- ۳- شكل = خبن + كف: فَاعْلَاتْن → فَعِلَاثْ
- ۴- نقص = عصب + كف: مُفَاعَلَتْن → مُفَاعَلَثْ

علت و انواع آن:

علت، تغییری است که هم در سببها و هم در وتدها پیش می‌آید و اگر در یک بیت رخ دهد در بیتها دیگر نیز رخ می‌دهد. علت بر دو قسم است:

- ۱- علت زیادت ۲- علت نقص

علت زیادت بر سه قسم است:

- ۱- ترفیل: افزودن سبب خفیف به آخر وتد مجموع: فاعلن → فاعلاتْ

۲- تسبیغ: افزودن حرف ساکن به آخر سبب خفیف: فاعلاتن → فاعلاتاً

۳- تذییل: افزودن حرف ساکن به آخر و تد مجموع: فاعلن → فاعلان

حذف خفیف سمه بالحذف وهو مع العصب ادعه بالقطف
 والقطع حذف ساکن المجموع مع إسکانک الحرف الذى قبل وقع
 والقطع هذا مع حذف بتر كفي فعولن فع وأما القصر
 فحذفك الثاني من الخفيف مع سكون الأول المعروف
 وحذف مجموع يسمى جذدا و حذف مفروق بصلم فخذدا
 وإن تُشكّن سابعاً فالوقف وإن حذفته فهذا الكسف

(همان، ص ۱۹)

علت نقص ته قسم است:

۱- حذف: حذف سبب خفیف. مثل: فاعلاتن → فاعلا

۲- قطف: حذف + عصب. مثل: مفاعلتن → مفاعل

۳- قطع: حذف ساکن و تد مجموع و ساکن کردن حرف پیش از آن. مثل: فاعلن → فاعل

۴- بتر: قطع و حذف. مثل: فعولن → فعلن → فع

۵- قصر: حذف ساکن بب خفیف و ساکن کردن حرف پیش از آن. مثل: فعولن → فعول

۶- جذذ: حذف و تد مجموع. مثل: فاعلن → فا

۷- صلم: حذف و تد مفروق. مثل: فاعلات → فاع

۸- وقف: ساکن کردن حرف هفتم. مثل: فاعلات → فاعلات.

۹- کسف: حذف حرف هفتم ساکن. مثل: فاعلاتن → فاعلات

اجزاء و انواع بیت:

و اول الأجزاء أدعه بالصدر
و خذ هديت اسم ختام الشطر
والضرب ان بالعجز استبانا
لمن هدى بنعمة العروض
هو العروض ان بصدرٍ كانا
والخشوع غير الضرب والعروض
صدر:

مصرع اول هر بیت را صدر گویند.

عجز:

مصرع دوم هر بیت را عجز گویند.

عروض:

آخرین تفعیله از مصرع اول را عروض گویند.

ضرب:

آخرین تفعیله از مصرع دوم را ضرب گویند.

خشوع:

تفعیله‌های غیر عروض و ضرب را خشوع گویند.

النام ما استكمل أجزا الدائرة من غير نقص فال نقط جواهره
والوافي ما النقص إليه انتسبا
جزءاً عروضه و ضربه و سِمْ
وَلِستَدْعُ بالمنهوك ماتراه
و مصمت ما في روی خالفت
و ما عروضه لضرب تتبع
أَمَا إِذَا ساوت لذا المقوى
وسِمْ ما أردته مُصرّعا

و سِمْ بالمجزوء ما قد ذهبا
ما نصفه أذهبت مشطورة رُسِم
و حذف ثلثيه قد اعتراه
عروضه الضرب فهاك ماثبت
في زيد أو في نقص المصرع
فدونك العلم تقرب زلفي
ولم يوافق ضربه مُجمعا

بیت تام:

بیت تام بیتی است که تمام تفعیله‌هایش بدون نقص وجود داشته باشد.

بیت وافى:

بیت وافى بیتی است که علی رغم نقصی که دارد تمام تفعیله‌هایش وجود داشته باشد.

بیت مجزوء:

بیت مجزوء بیتی است که عروض و ضربش حذف شده باشد.

بیت مشطور:

بیت مشطور بیتی است که نیمی از آن حذف شده باشد.

بیت منهوك:

بیت منهوك بیتی است که دو سوم آن حذف شده باشد.

بیت مُضْمِّنَة:

بیت مضمونت بیتی است که عروضش در حرف روی مخالف با ضربش باشد.

بیت مصْرُع:

بیت مصْرُع بیتی است که عروضش برای الحاق به ضرب دچار علت زیادت یا نقص گردد.

بیت مَقْفَى:

بیت مقْفَى بیتی است که عروض و ضرب آن بدون هیچ تغییری با هم مساوی باشند.

بیت مدور:

بیت مدور بیتی است که دو مصْرُع آن در یک کلمه با هم شریک باشند به این ترتیب که بخشی از آن کلمه در مصْرُع اول و بخشی دیگر در مصْرُع دوم باشد.

بحور شعری

أولها الطويل حسبما استقر
اربع مرات كما قد قررا
أضربه ثلاثة قد عرضت
قرارته فهو اختيار من سما

و جملة البحور سته عشر
و هو فعلن و مفاعيلن يرى
عروضه واحدة قد قبضت
صحيح مقبض و محذف و ما

بحور شعری شانزده عدد است:

- ١- طويل ٢- مدید ٣- بسيط ٤- وافر ٥- كامل ٦- هرج ٧- رجز ٨- رمل ٩- سريع
١٠- منسراح ١١- خفيف ١٢- مضارع ١٣- مقتضب ١٤- مجتث ١٥- متقارب ١٦-

متدارک

(الشيخ جلال الحنفي، العروض، ١٤١١ هـ ص ٦٥)

بحر طويل از هشت تفعیله تشکیل می شود بدین ترتیب که فعلن و مفاعيلن دوبار در مصروع اول و دوبار در مصروع دوم تکرار گردد:

فعولن مفاعيلن فعلن مفاعيلن فعلن مفاعيلن فعلن مفاعيلن
عروض بحر طويل غالباً به شكل مقبض می آيد (مفاعيلن → مفاعلن)
ضرب بحر طويل گاهی به شكل تام (مفاعيلن) و گاهی به شكل مقبض (مفاعلن) و گاهی به شكل محذف (مفاعى) به کار می رود.

بحر مدید و بسيط

اربعة و الجزء فيه داخل
ستة أضرب فخذ مجمله
كضربها واحكم بحذف ماتلت
وبعده المحذف والمبتور
وهي التي في «الفتى» معروفة

ثم المدید فاعلاتن فاعلن
له أعياريض ثلاثة و له
أولى الأعياريض صحيحة أنت
أضربها ثلاثة مقصور
ثالثه مخbone ممحذوفه

أَمَّا البسيط فهو ما سأذكر
أربعة و عددة مماثل
ضربان و الخبن وجوباً حلها
فإنها مجزوءة و وافيه
نظيرها لكنه مذيل
ثالثة و ضربها مقطوع
ومثلها - و الثالث المقطوع

وهى لها ضربان مثل أبتر
أجزاءه مستفعلن و فاعلن
ما قبله - أولى الأعاريض لها
مثل و مقطوع - و أمّا الثانية
أضربها ثالثه - فالأول
ومثلها - و الثالث المقطوع

بحر مدید از شش تفعیله تشکیل می شود:

فاعلاتن فاعلن فاعلاتن

فاعلاتن فاعلن فاعلاتن

این بحر دارای سه عروض و چهار ضرب است.

عرض اول فاعلاتن است که ضرب آن نیز به شکل فاعلاتن می آید.

عرض دوم به شکل محدوده (فاعلا) است که ضرب آن به شکل‌های مقصور (فاعلات) محدود (فاعلا) و ابتر (فاعل) می آید.

عرض سوم به شکل محدوده مخبونه (فعلا) است که ضرب آن به شکل‌های محدود مخبون (فعلا) و ابتر (فاعل) می آید.

بحر بسيط از هشت تفعیله تشکیل می شود. بدین ترتیب که «مستفعلن» و «فاعلن» دوبار در مصرع اول و دوبار در مصرع دوم تکرار می شود.

عرض بحر بسيط به سه شکل و ضرب آن به شش شکل می آید به شرح ذيل:
عرض اول بحر بسيط به شکل تامه مخبونه (فعلن) است که ضربش به شکل مخبون (فعلن) و مقطوع (فاعل) می آيد.

عرض دوم بحر بسيط به شکل مجزوءه صحیحه (مستفعلن) است که ضربش به شکل مذیل (مستفعلان) و صحیح (مستفعلن) و مقطوع (مست فعل) می آید.

عرض سوم بحر بسيط به شکل مجزوءه مقطوعه (مست فعل) است که ضربش نیز به شکل مقطوع (مست فعل) می آید.

بحر وافر

فَكُنْ لِمَا أَتَلَوْهُ بِالسَّمْعِ
لَهُ عَرْوَضَانِ ثَلَاثُ أَضْرِبِ
أَخْرَاهُمَا مَجْزُوءَةً فَاعْرُفْ بِهَا
صَحِيحَةً وَهِىَ لَهَا ضَرِبَانِ
بَحْرٌ وَافِرٌ ازْ شَشْ تَفْعِيلَهُ «مَفَاعِلْتُنْ» تَشكِيلَ مَى شُودَ:

عروض بحر وافر به دو شکل و ضرب آن به سه شکل می آید:

عروض اول بحر وافر به شکل مقطوفه (مَفَاعِلْ) است که ضربش نیز به شکل مقطوف (مَفَاعِل) می آید.

عروض دوم بحر وافر به شکل مجزوءه صحیحه (مَفَاعِلْتُنْ) است که ضربش گاهی به شکل صحیح (مَفَاعِلَتُنْ) و گاهی به شکل معصوب (مَفَاعِلَتُنْ) می آید.

بحر كامل

أَجْزَاءُ كَامِلٍ الْبَحْرُ مُتَفَّا
عَلَنْ وَسْتَ عَدُّهَا قَدْ عُرْفَا
وَأَضْرِبَ تِسْعَ فَقْطَ بِلَا امْتِرَا
مِنْ عِلَّةٍ ثَلَاثَةَ قَدْ عُلِّمْتَ
ثَانِيَةً حَذَا فَخُذْ مَا قَرَرُوا
ثَانِيَهُمَا هُوَ الْأَحَدُ الْمُضْمَرُ
أَضْرِبْهَا كَمَا رَوَفَا أَرْبَعَةَ
وَالرَّابِعُ الْمَقْطُوعُ تَمَّ الْكَامِلُ

بحر كامل از شش تفعیله «متفاعلن» تشكیل می شود.

عروض بحر كامل به سه شکل و ضرب آن به نه شکل می آید:

عروض اول این بحر به شکل صحیحه (متفاعلن) می آید که ضربش گاهی به

شكل صحیح (متفاعلن) و گاهی به شکل مقطوع (متفاعل) و گاهی به شکل اخذ مضمر (مُتَفَا) می‌آید.

عرض دوم به شکل حذاء (مُتَفَا) می‌آید که ضربش گاهی آخذ (مُتَفَا) و گاهی آخذ مضمر است (مُتَفَا).

عرض سوم به شکل مجزوه صحیحه (متفاعلن) می‌آید که ضربش گاهی به شکل مرفل (متفاعلن) و گاهی به شکل مذیل (متفاعلان) و گاهی به شکل تام (متفاعلن) و نیز گاهی به شکل مقطوع (متفاعِل) به کار می‌رود.

بحر هرج

ستاً مفاعيلن تفاعيل الهرج
والجزء فيه واجب كما انبليج
عروضه واحدة من الأصح
و ضربه اثنان كما أيضاً رجح
صحيحة و يقتضيها الأول

بحر هرج از شش تفعیله (مفاعيلن) تشکیل می‌شود ولی همیشه مجزوه یعنی چهار تفعیله‌ای بکار می‌رود.

عرض بحر هرج یک شکل دارد (مفاعيلن) که ضرب آن گاهی به شکل صحیح (مفاعيلن) و گاهی به شکل محدود (مفاعي) بکار می‌رود.

بحر رجز

والرجز البادى لنا ثناوه
مستفعلن ستاً ترى أجزاءه
وإن تَرْمَ عروضه فأربع
أما الضروب فهى خمس تتبع
أولى أنت سليماء من العلل
ضروبها اثنان وفي الثاني دخل
قطع وأما أول فمثل
والخطب فى هذا الصنيع سهل
ثانية مجزوءة صحيحة
ك ضربها ثلاثة مشطورة

و ضربها فاصغ باذن سامعة
فی كل مشطور و منهوك وفا
فقط كما في المذهب المختار
بحر رجز از شش تفعيله «مستفعلن» تشکيل می شود.
عروض بحر رجز به دو شكل و ضرب آن نيز به دو شكل بکار می رود:
عروض اول به شكل صحيحه (مستفعلن) است که دو ضرب دارد. گاهی به
شكل صحيح (مستفعلن) و گاهی به شكل مقطوع (مستفعل) به کار می رود.
عروض دوم به شكل مجزوءه صحيحه «مستفعلن» است که دارای يک ضرب
«صحيح» (مستفعلن) است.

بحر رمل و سريع و منسرح
وفاعلاتن ستة أجزاء الرمل
له عروضان وست أضرب
أضربها ثلاثة فسالم
والجزء في ثانية قد وجبا
مبين و مثلها و ما انحذف
مستفعلن ثنتان مفعولات
له أعيار يرى أربعة
مطوية مكسوفه أولاهما
ذوالطى و الوقف و مثل أصلم
كضربها مخبولة مكسوفه
و مثلها ضرب لها يعتبر
وضربها نظيرها و المتضخ

و حكمه يا صاح فى القول الأجل
أولا هما للحذف يا هذا انسُب
والثانِي مقصور و مثل خاتم
واحكم لهذى بثلاثٍ أضربا
و دونك السريع مشهور الشرف
مجموع ذاتنتان تفعيلات
وأضرب فاحرص عليها ستة
أضربها ثلاثة تراها
وما تلت فحكمها سيعلم
ثلاثة مشطورة موقوفه
وكسروا رابعة و شطروا
ماقلته ولتدر بحر المنسرح

مستفعلن من قبل مفعولات
وكـل ذاك رـزه مـرـتين
عروضـه ثـلاـثـة كـأـضـرـبـه
وهـى صـحـيـحة وـطـيـعـه حـسـنـه
وضـرـبـهـا وـكـسـفـهـاـ قـدـ ثـبـتـاـ
بحر رمل از شش تفعیله (فاعلاتن) تشکیل می شود.

در بحر رمل دو عروض و شش ضرب بکار می رود:
عروض اول محدوده (فاعلا) است که دارای سه ضرب است. گاهی به شکل صحیح (فاعلاتن) و گاهی به شکل مقصور (فاعلات) و گاهی به شکل محدود (فاعلا) به کار می رود.

عروض دوم به شکل مجزوءه صحیحه «فاعلاتن» است که دارای سه ضرف است.

گاهی به شکل مستبغ (فاعلاتان) و گاهی به شکل صحیح (فاعلاتن) و نیز گاهی به شکل محدود «فاعلا» به کار می رود.

بحر سریع از شش تفعیله تشکیل می شود که در هر مصروع دو «مستفعلن» و یک «مفعولات» می باشد.

این بحر دو عروض و شش ضرب دارد:

عروض اول به شکل مكسوفه مطوية است (مَفْعُلاً) که ضربش گاهی به شکل موقوف مطوى (مفعلات) و گاهی به شکل مكسوف مطوى (مفعلا) و گاهی به شکل اصلم (مَفْعُو) بکار می رود.

عروض دوم به شکل مكسوفه مخبوله است (مَعْلاً) که ضربش نیز گاهی به شکل مكسوف مخبول (معلا) و گاهی به شکل اصلم (مَفْعُو) بکار می رود.

بحر منسرح از شش تفعیله تشکیل می شود به شرح ذیل:

مستفعلن مفعولات مستفعلن
این بحر دارای دو عروض و سه ضرب است:
عروض اول صحیحه «مستفعلن» است که دو ضرب دارد. گاهی به شکل مطوى (مفتعلن) و گاهی به شکل مقطوع «مُسْتَفْعِلٌ» به کار می‌رود. عروض دوم مطويه «متفعلن» است که ضربش نيز مطوى «متفعلن» می‌باشد.

بحر خفيف و مضارع و مقتضب
وللخفييف فاعلاتن تذکر
ثنين - وهو ذوأعاريض تعد
عروضه الأولى خلت من علل
وفييه تشعيث جوازاً داخل
واعرف لثان حذفه كالثانيه
والجزء مع سلامه قددخلا
والخبن مع قصرأتى فى الثانى
ثن مفاعيلن و وسّط فاع لا
ذاالبحر مجزوا و ماتله
عروضه صخت و ضربها تبع
لاجزاء مفعولات دون مين
وماله إلأ عروض واحده
بحر خفيف از شش تفعيله تشکيل می شود به شرح ذيل:

فاعلاتن مستفع لن فاعلاتن فاعلاتن مستفع لن فاعلاتن

بحر خفيف دارای دو عروض و سه ضرب است. عروض اول آن به شکل صحیحه (فاعلاتن) به کار می‌رود که دو ضرب دارد؛ گاهی به شکل صحیح

(فاعلاتن) و گاهی به شکل محدودف (فاعلا) می‌آید البته در شکل صحیح آن، جائز است که تشعیث شود (فالاتن)

عرض دوم آن به شکل محدودف «فاعلا» می‌آید که یک ضرب مثل خودش محدودف (فاعلا) دارد. برخی برای این بحر عرض سوم نیز قائلند که به شکل مجزوه صحیحه می‌آید (مستفع لن) که دو ضرب دارد ضرب اول صحیح (مستفع لن) و ضرب دوم محبون مقصور (مُتَفْعِلْ)

بحر مضارع از چهار تفعیله به شرح ذیل تشکیل می‌شود:

مفاعيلن فاع لاتن

عرض این بحر به شکل صحیحه (فاع لاتن) است. ضرب آن نیز صحیح است (فاع لاتن)

بحر مقتضب دارای چهار تفعیله است، بدین ترتیب که هر مصرع از یک «مفعولات» و یک «مست فعلن» تشکیل شده است

عرض بحر مقتضب به شکل مطویه مستعلن می‌آید که دارای یک ضرب مثل خودش است. (مستعلن)

بحر مجتث

مجتّهم مستفعلن و فاعلا تن فاعلاتن يافلا
و صحت العرض و الضرب كمل وفيه في الأصح تشعيث دخل
بحر مجتث دارای چهار جزء است، بدین ترتیب که در هر مصرع از یک «مستفع لن» و یک «فاعلاتن» تشکیل شده است.

این بحر دارای یک عرض صحیحه (فاعلاتن) است که ضربش نیز مثل خودش صحیح می‌باشد (فاعلاتن)، البته تشعيث آن نیز جائز است (فالاتن).

بحر متقارب

و إِنْ أَرْدَتِ الْمُتَقَارِبَ الَّذِي
عَرَوْضَهُ اثْنَانِ وَسْتُ أَضْرَبَ
وَالْحَذْفُ فِيهَا جَازَ أَنْ يَأْتِي مَعَهُ
أَعْنَى الصَّحِيحِ ثُمَّ مَا قَدْ قَصَرُوا
وَالْجَزْءُ وَالْحَذْفُ لِمَا تَلَاهَا
وَمِثْلُهَا وَأَبْتَرَ ضَرِبَاهَا

بحر متقارب از هشت تفعیله (فعولن) تشکیل می شود.

این بحر دارای دو عروض و چهار ضرب است، بدین ترتیب که عروض اول آن به شکل صحیحه (فعولن) می آید و دارای چهار ضرب است که گاهی به شکل صحیح (فعولن) و گاهی به شکل مقصور (فعولن) و گاهی به شکل محدود (فعو) و گاهی نیز به شکل ابتر (فَعْ) می آید.

عروض دوم آن به صورت مجزوءه محدوده (فعو) می آید که دارای دو ضرب است گاهی به شکل مجزوء محدود (فعو) و گاهی به شکل مجزوء ابتر می آید (فَعْ)

بحر متدارک

بحر متدارک هشت تفعیله «فاعلن» دارد که هم به شکل تام و هم به شکل مجزوء بکار می رود.

عروض بحر متدارک به دو شکل می آید و ضرب آن به چهار شکل:

عرض اول این بحر به شکل صحیحه (فاعلن) است که ضربش نیز مثل خودش صحیح (فاعلن) است. عرض دوم به شکل مجزوءه صحیحه است که دارای سه ضرب است. گاهی به شکل صحیح (فاعلن) و گاهی به شکل مخبون مرفل (فعلاتن) و گاهی به شکل مذیل (فاعلان) به کار می رود.

نتیجه:

برای تسلط به اشعار عرب و تشخیص معايب و محسن آن و بدست آوردن ملکه نظم شعر چاره‌ای جز آشنایی با علم عروض نیست. اما این بدان معنی نیست که اگر کسی آشنا به عروض نباشد قدرت شعر سرایی ندارد. بلکه چه بساکسانی که بطور فطری از استعداد ویژه‌ای در این زمینه برخوردارند و ابیات آنها به عنوان بهترین شواهد عروضی در محافل علمی مطرح است. ولی آنچه مسلم است این است که تعلیم و تعلم این فن جای خود را در میان ادباء و شعراء باز کرده است و برای رشد و تکامل شعر عرب علاوه بر برخورداری از ذوقِ شعری باید سر تعظیم در برابر عروض و پیشتازان آن فرود آورد تا به شکوفایی بیشتر نهفته‌های درونی انسان کمک شایان نماید.

منابع:

- ۱- الحنفى، جلال، العروض، دارالشئون الثقافية العامة، بغداد، ۱۹۹۱م.
- ۲- هاشمى، احمد، ميزان الذهب فى صناعة شعر العرب، دارالإيمان، القاهرة.
- ۳- معروف، يحيى، العروض العربى البسيط، انتشارات سمت.
- ۴- نظام طهرانی، نادر، العروض العربى، جامعة العلامة الطباطبائى، طهران، ۱۴۱۲ھ- ۱۹۹۲م.
- ۵- شاه حسينی، ناصرالدین، شناخت شعر، عروض و قافیه، مؤسسه نشر هما، تهران، ۱۳۶۸.